

Højt ærede og dybt respekterede kammerater, vi er studenter!.

Over vores hoveder *svæver* der nu en vished om, at fremtiden og verden ligger for vores fødder. Visheden *svæver* fordi vi ikke ved, hvad fremtiden vil bringe.

Studietiden er forbi og vi skal ud i verden og tage et større ansvar end hidtil. Vi skal teste vores viden og færdigheder uden for klasselokalet.

Men det er en spændene fremtid, det ser ud til at den finanskrisen, der ramte os er ved at forandre verden, især positivt. Den globale udvikling det sidste år har været enorm, verdens lande har samarbejdet for at undgå global recession. Grådigheden i finansverdenen kendte pludselig en grænse. Obama blev præsident og ændrede den politiske dagsorden i hele verden. Inden for vedvarende energi er der sket meget på kort tid. Vi lever på en klode under stor forandring.

I disse dage gør den iranske befolkning oprør mod diktatoren Ahmadinejad.

Og for få måneder siden gennemførte Indien verdens største demokratiske valg, hvor kasteløse blev valgt ind i parlamentet.

Verden er åben for forandring og derfor har vi i højere grad mulighed for at forme den. Kan man forestille sig et bedre udgangspunkt, end når man er ung og uovervindelig!

Lad os drage ud og forme verden, som vi ønsker os den!

...

Livet er i sandhed en fest! I de kommende dage vil impulsiviteten og den umiddelbare glæde beruse os. Vi er en forsamling der er gode til at glæde sig over livet og nuet. Det er en festdag og et stort skridt vi har taget i livet! Og som Dan Turell sang: ”Al plads for euforien lad de tusind perler boble.”

... Senere i samme sang synger Dan Turell det, der er pointen med hele sangen ” mest holder jeg af hverdagen !” Og Gymnasiet har jo netop udgjort vores hverdag.

Hverdagen har været et fundament hvor man altid kom videre med det faglige projekt, selvom teenageturbulensen af og til syntes at sætte livet i bakgear.

Mange af os er enige om, at det stærke sociale sammenhold og den milde autoritet, der har overladt os elever så meget medansvar, er skolens helt store styrke.

Den hyggelige atmosfære på skolen skyldes ikke kun os elever. Lærere, ledelse, administration, kantinepersonale, pedeller, inspektører, bibliotekarer og hvad I ellers hedder alle sammen, emmer af kærlighed og hygge. I har selvfølgelig også en del af ansvaret for, at vi i dag kan fejre os selv. Vi skylder jer en stor tak og tak til den altid hjertlige Ole.

Skolen her har skabt, tror jeg, den bedst tænkelige ramme om et godt ungdomsliv!

Idag er jeg ekstatiske af vemod og ulykkelig veltilfreds.

Hvem vil forlade et sådant sted.

Men fremtiden venter på os!